אבות ובנים "אהל פינחס"

עלון מספר 285

עלון מצחיק ומחזק ברמה גבוהה

מעל 15,000 קוראים

367korona@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

דבר העורך

הקו קול יעקב...

שאלה: אם יצחק אבינו מזהה את קולו של יעקב אך מבין שהידיים ידי עשיו מדוע אם כן ברכו?!
עשיו חשד שיעקב יבוא וינסה לקחת את הברכות ממנו.
והוא מציע רעיון: הוא אומר לאביו: "אבא כשאני יגיע אני יעשה את הקול של יעקב, כיוון שאם יעקב ינסה לרמות אותך הרי שהוא יחקה את הקול שלי... ואתה אבא, כדי לוודאות שזה אני עשיו ולא יעקב פשוט תמשש את הידיים"...

מה שהרס את התוכנית הייתה העובדה שיעקב בתמימותו, לא ניסה לחכות את קולו של עשיו אלא השתמש בקולו הרגיל... ולכן שיעקב מגיע ומדבר בקולו, יצחק מבין שזהו עשיו המחקה את קולו של אחיו יעקב... כדי לאשש את המסקנה הוא ממשש את ידיו וקובע בוודאות: "הקול קול יעקב - והידיים ידי עשיו!" ומיד מברך את יעקב!
והכלל החשוב הוא:
"רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום"...

בהערכה רבה
ניר פלטיאל

לרפואת יונה בת דינה תחי'

"היער הלך והתכווץ, אבל העצים המשיכו להצביע
עבור הגרזן.
הגרזן היה חכם - הוא שכנע את העצים שבגלל שהידית שלו עשויה מעץ,
הוא אחד מהם."

יש סגולה השבת להכין מפתח, לא של החלה, אלא של המקלט

גוש השינוי הודיע שלא יוותר על השוויון בנטל:
לא הגיוני
שרק חלק מהעם
ילמד תורה והשאר ישתמט

אני רוצה לבקש סליחה מכל האנשים בני 30 כשקראתי להם זקנים כשהייתי בן 18

הדבר הכי קשה בהורות
זה לומר "זה לא מצחיק"
כשזה כן מצחיק

שווה קריאה

לעומתך... באחת מערי אירופה, התגוררה אישה אחת אשר הלכה לעולמה בגיל שיבה טובה. בעלה, שיחיה לאורך ימים, מצא את עצמו במצב מורכב: היה עליו לפנות את הבית שבו התגוררו יחד קרוב לשישים שנה.
וכל כך למה? הסיבה לכך הייתה שהדירה מעולם לא הייתה שייכת להם, אלא לחמותו המנוחה. כיצד הגיעו לגור שם? כאן מתחיל הסיפור, לפני כשבעים שנה. בעיצומם של ימי השבע ברכות של בני הזוג, חלתה אם הכלה ונפלה למשכב.
היא נזקקה לעזרה צמודה ויומיומית. מסיבות שונות, האם הייתה זקוקה דווקא לבתה - הכלה הטרייה. בני הזוג עמדו בפני דילמה, בעיצומו של השבוע המאושר בחייהם.
הם התייעצו עם רב הקהילה, ולבסוף אמר החתן והכלה יקבלו על עצמם את עול המשימה, ויעברו לגור בבית הוריה. הרב בירך אותם שיזכו להקים בית נאמן בישראל מתוך מצוות כיבוד הורים נדירה זו. ואכן, בעיצומם של ימי השבע ברכות, ארזו השניים את חפציהם שנאספו ונקנו בהתרגשות רבה לקראת חתונתם ועברו לגור בבית האם כדי לסעוד אותה. השנים חלפו. ההורים נפטרו, אך בני הזוג המשיכו להתגורר בדירה בהסכמת שאר האחים. לאחר פטירת האישה לא מכבר, הגיע הזמן לחלוקת הירושה. הדירה, שערכה נאמד בכחצי מיליון יורו, הייתה שייכת כעת ל -50 יורשים הפזורים ברחבי העולם - באירופה ובישראל. וכל יורש אמור לקבל כ-10,000 יורו.
המשפחה שכרה עורך דין שיטפל בהסדרת הצוואה. והעורך הדין החל להחתים את היורשים. לתדהמתו, הוא נתקל בתופעה שלא פגש בעשרות שנות עבודתו: ללא יוצא מן הכלל, כל 50 היורשים חתמו בלב שלם שהם מוותרים על חלקם לטובת הדוד-החתן-הזקן, כדי שיוכל להמשיך להתגורר בדירה או לרכוש לעצמו קורת גג מכובדת. עורך הדין היה מופתע מאד. שאל עורך הדין את החותמים: "מדוע אתם מוותרים כל כך בקלות על סכום נכבד כזה? האם יש מישהו או משהו שאילץ אתכם לנהוג כך?". המסר שבתשובה של כולם היה אחיד: "במשפחה שלנו אין בעיה של זיכרון. אנחנו לא שוכחים שלפני שבעים שנה, כשהוא היה חתן צעיר בשבע ברכות, הוא ויתר הרבה מאד, ולקח אחריות כבדה כדי לסעוד את הסבתא-רבה שלנו. הוויתור שלו החזיק את המשפחה. עכשיו תורנו להחזיר לו". הוויתור של החתן הצעיר לפני שבעים שנה דרש תעצומות נפש אדירות. כעת, שבעים שנה לאחר מכן, מתחבר החלק האחרון בפאזל. הוויתור ההוא לא אבד. הוא נזרע בלבבות של הצאצאים, וחזר אל החתן לעת זקנתו בצורה של קורת גג, עם הערכה גדולה. כי המוותר - לעולם אינו מפסיד, וכל מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה.

השיבני
עמותה מס' 580787679
העלון מופץ במסגרת עמותת "השיבני" מפעל קהילתי מחבר לבבות.
תהלים, אבות ובנים, שיעורי נשים, ערבי חיזוק, הגרלות ופרסים וכו'...
לתרומות: נדרים פלוס
"השיבני" קוד 1001085

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתם לפגוע ולהעליב!

ככה פותרים היום בעיות רפואיות במהירות !

צילום הרנטגן שלך גילה שבר באחת הצלעות, אבל סידרנו את זה בעזרת פוטושופ.

רק בישראל
לגשם הראשון קוראים יורה.
ולירי טילים קוראים טפטוף... 😅😅

היתי חייב לעבור בדיוק בזמן שהמנקה שטפה שם אבל הלכתי מוזר אז זה בסדר

היה יכול להיות מעולה אם לפני שהיה יורד גשם היה יורד שמפו.

אני מסתכל על סבא וסבתא שלי ואני מקנא איזה זוגיות מדהימה יש להם.היא צועקת והוא לא שומע.

עלוני השבוע
הצטרפו לרשימת התפוצה שלנו במייל!
מייל לנרשמים חדשים בלבד
newalonim@gmail.com

בעקבות מעצר עריק בבני ברק, פעילי "יש עתיד" חוסמים את כביש 4....🤢🤮🤢

דברי הגאון הרב
ראובן אלבז שליט"א

טעות מדומה...

וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף (בראשית כה, כט).

לאחר שעשו אכל את נזיד העדשים נאמר: "וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה".

ויש להבין מה כוונת התורה באומרה: "וַיָּקָם וַיֵּלַךְ" - וכי היינו חושבים שעשו הרשע ישאר לשבת במחיצת יעקב הצדיק לאחר שסיים להשביע את רעבונו?...

המגיד מדובנא זצ"ל מבאר את הדברים באמצעות משל נפלא: מעשה בשיכור שהיה להוט אחר ה'טיפה המרה', ובכל עת שהיו בידו מספר פרוטות, היה ממהר לבית המרזח, קונה משקאות חריפים ולוגם בשקיקה. יום אחד הלך השיכור ברחוב ולפתע נגלתה לעיניו טבעת נוצצת המוטלת בתוך הבוץ. הרים האיש את הטבעת, התבונן בה קצרות והגיע למסקנה כי מדובר בתכשיט צעצוע של ילדה קטנה, שככל הנראה נפל מאצבעה במהלך משחק. תוך כדי כך גברה בו תאוות השתייה, ולפיכך גמר בליבו לפנות לבית המרזח, לרמות את המוזג כי בידיו טבעת זהב יקרה, ולקבל תמורתה כוס שיכר הגונה. פנה השיכור לבית המרזח, הציג בפני המוזג את הטבעת וביקש בתמורה כוס שיכר. בעל בית המרזח, אשר הבחין מיד כי מדובר בתכשיט רב ערך, נטל לרשותו את הטבעת היקרה והגיש לשיכור בתמורה שתי כוסות שיכר, כשהוא מתנה עימו לבל יחזור בו לעולם מן העסקה. "בסדר גמור", ענה השיכור, "עשינו עסק!" ותכף גמע את שתי הכוסות ומיהר להימלט מהמקום, מחשש שבעל הבית 'יגלה את תרמיתו' ויבקש ממנו החזר כספי. אולם למעשה מי שיצא שכרו בהפסדו - היה השיכור עצמו, אשר ברוב סִכלותו המיר טבעת זהב יקרה בעד שתי כוסות שיכר פחותות ערך.

והנמשל: בעת שעשו לגם את נזיד העדשים, הוא חשב בליבו כי הצליח לרמות את יעקב ולהשיג תבשיל משובח בעד בכורה ערטילאית שאינה שווה דבר. לכן, תכף לאחר שסיים לאכול, נמלט לפני שיעקב יחזור בו מהעסקה ויבקש תמורה כספית בעד הנזיד. אולם למעשה מי שהפסיד בעסק זה, היה עשו עצמו אשר המיר בכורה נצחית בהנאה רגעית וחולפת."רשעים כל ימיהם חרטה", בסופו של דבר הם מתחרטים, אבל אז כבר מאוחר מידי. עשיו מכר את הבכורה במכירה גמורה וויתר בדין על ברכתו של יצחק אבינו. אך לאחר שגילה כי יעקב נטל את הברכות, הוא זעק צְעָקָה גְּדֹלָה וּמָרָה עַד מְאֹד ואמר לְאָבִיו: "בָּרֲכֵנִי גַם אָנִי אָבִי" (שם כז, לד). "וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶךָ" (שם, לה). ובכך חתם יצחק אבינו על הברכות שנתן לבנו יעקב.

ולא עוד אלא שעשיו עצמו פיו הכשילו עד שאמר: "אֶת בִּכֹּרָתִי לָקָח" (שם לו), דהיינו לקח ע"י מקח וממכר ובקניין שלם על פי דין.
וכן נרמז הדבר במילותיו של יצחק אשר העיד ואמר: "גַּם בָּרוּךְ יִהְיֶה" (שם לג).

שבת שלום ומבורך!